

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów, — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ówczesni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmują wyłącznie biuro dzienników Ludwika Plohna, ulica Karola Ludwika l. 9; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencja pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 7 sierpnia b. r. zatwierdzić najmiłościwiej wybór Jego ces. i król. Wysokości Najdostojniejszego Arcyksięcia Franciszka Ferdynanda d'Este na członka honorowego Akademii Umiejętności w Wiedniu.

Gustaw Pol zamianowany prowizorycznym ogrodnikiem ogrodu botanicznego przy c. k. Uniwersytecie w Krakowie.

Z c. k. Namestnictwa.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 22 sierpnia.

Zbliżający się okres wielkich ćwiczeń wojskowych, które w jesieni, skoro tylko rolnik zdoła sprzątnąć z pól zbiory letnie, odbywają się z reguły co roku we wszystkich większych państwach Europy, zwraca uwagę na reformy, jakich dokończono w ostatnich czasach w wielkich armiach europejskich. Chociaż bowiem armie te znajdują się już na stopniu doskonałości, który zupełnie uzasadnia legendowe dziś prawie wyrażenie: „zbrojny pokój“, — życie jednak nie zna zastój i także na tem polu powoduje rozliczne ulepszenia, rozmaite reformy i dążenia do udoskonalenia tak w dziedzinie organizacji wojska, jak też w zakresie uzbrojenia i zaopatrzenia armii. W obrębie zaś tego nieustannego postępu i rozwoju są rzeczy, zdolne zainteresować także szersze koła czytelników i posiadające ogólniejsze znaczenie.

Otóż, co się tyczy armii niemieckiej, ostatnie czasy i w ogóle cały rok 1894 nie zaznaczyły się żadną donioślejszą reformą. Pominąwszy, że wydano szereg ważnych re-

gulaminów służbowych i przepisów o wywieleniu żołnierzy, — literatura wojskowa w Niemczech zajmuje się ciągle nierozwiązanymi jeszcze w teorii i praktyce, a doniosłymi kwestyami: jak sprawą ulżenia ciężaru, który musi nosić piechota, oraz kwestyą wygodniejszego kroju mundurów, dalej sprawą reformy wojskowej procedury karnej i zmianą przepisów o sposobie przeprowadzania ataków przez wielkie oddziały piechoty. W Niemczech spodziewają się, że tegoroczne wielkie manewry, które odbędą się w okolicy Szczecina w obecności Najjaśniejszego Pana jako gościa cesarza niemieckiego, przyczynią się do rozwiązania zarówno pierwszego i trzeciego z powyższych zagadnień, jak także kwestyi skombinowanej akcyi armii lądowej i floty. — We Włoszech, w skutek zainaugurowanego tam w ostatnich czasach systemu oszczędnościowego, musiano także i w zakresie wojskowego budżetu poczynić rozmaite reformy, które wydatki na wojsko zmniejszyły o przeszło 10 milionów lirów rocznie. Odpadła zatem pewna liczba posad generalskich, odpadły sztaby pułkowe artylerii fortecznej i pięć szkół kadetkich. Rozwiązano dalej 98 kompanij przy komendach powiatowych, przyczem oficerów i żołnierzy przydzielono do regularnej piechoty. Komendy powiatowe nie zajmują się już obecnie wykształceniem żołnierzy i mundurowaniem ich, lecz tylko poborem rekrutów i koni; zarząd umundurowania oddano poszczególnym oddziałom wojska. Zmniejszono dalej liczbę stadnin rządowych z sześciu na cztery, liczbę fabryk broni i amunicyj, zamiast pięciu zaprowadzono cztery pułki pionierów, zredukowano personal ministerstwa wojny i intendentury, oraz poczyniono szereg zmian drobniejszych, które nie osłabiając pogotowia wojennego armii włoskiej, pozwoliły przeprowadzić znaczniejsze oszczędności. Do końca czerwca r. 1894 ma być ściągniętych 900 posad oficerskich i 400 posad urzędniczych w armii włoskiej: a w roku obecnym odpaść mają nadto manewry jesienne. Oszczędzone jednak w ten sposób w budżecie wojskowym półosma miliona lirów przetruciono do budżetu ministerstwa spraw zagranicznych, jako wydatki na armię w kolonii erytrejskiej. Znajduje się tam obecnie korpus, złożony z 13.000 głów, — z

czego 3500 Europejczyków, 4500 tubylców, a reszta rodzaj milicyi krajowej.

We Francyi na polu reform wojskowych panował w ostatnich czasach większy spokój niż w latach poprzednich. Piechota otrzymała nowy, poprawny regulamin dla ćwiczeń w miejsce poprzedniego, który pochodził jeszcze z r. 1884 i był bardzo szablonowy; kawaleria wzrosła zwolna z 77 pułków na 89 i zrównała się w ten sposób prawie z niemiecką, licząc 93 pułków, a także na polu materiału koni, zarówno pod względem ilości jak i jakości widać postęp. W r. 1894 wywóz koni z Francyi przewyższył dowóz o 8862 sztuk. Artylerję połową pomnożono o dwa pułki (nr. 39 i 40), czyli o 28 baterij. Francuska prasa wojskowa, mianowicie pisma: *France militaire* i *Progrès militaire*, zapowiedziały już dawniej, że artylerja francuska ma otrzymać nowe działa polowe kalibru 7-5 etm., których pociski ważyłyby półsiodma kilograma, a które byłyby tak urządzone, iż zastępowałyby działa szybko strzelające. Podczas niedawnych manewrów w pobliżu Châlons, na których był obecny także prezydent rzezypospolitej p. Faure, miano robić próby z tem działem. Próby wypadły rzekomo świetnie i nowe działo ma być zaprowadzone w całej armii. Gdyby wiadomość ta się potwierdziła, Europa miałaby widoki, że armie wielkich państw musiałyby przystąpić również do zmiany swych dział. — W Anglii zabierają się także do reform wojskowych a zmianą naczelnego wodza, którym w miejsce księcia Cambridge, został obecnie lord Wolsley, pośrednio również do tego zmierza celu. Jak wiadomo z ostatnich doniesień, mają być tam przedsięwzięte także stanowcze kroki w celu zaopatrzenia armii w lepszą broń i w celu przygotowania dostatecznych zapasów amunicyj. Punkt ciężkości angielskiej siły zbrojnej tkwi jednak zawsze w Indyach i główną troską zarządu wojskowego w Londynie jest poczynienie takich zarządzeń, aby w jak najkrótszym czasie jeden lub nawet dwa korpusy armii mogły być zmobilizowane i wsadzone na pokłady okrętów.

Najważniejsze reformy w dziedzinie wojskowości poczyniono jednak w ostatnich czasach w Rosyi. Uzbrojenia i przesuwania wojsk, w czem Rosya nie ustaje właściwie już od traktatu w St. Stefano, w ze-

szłym roku zostały ukończone. Armię polną powiększono o nowy korpus 19 t. j. warszawski, a celem utworzenia go przesunięto dywizję 38 z Kaukazu na zachodnią granicę państwa. Wschodnie części caratu są obecnie prawie zupełnie ogołocone z wojska. Na Kaukazie znajduje się jeszcze jedna (nr. 21) dywizya, nie należąca do związku korpusu, i ona zatem także może być jeszcze przetruczona na zachód. Wiadoma rzecz, że każdy z trzech zachodnich rosyjskich okręgów wojskowych zastępuje armię, która w czasie pokoju zupełnie uformowana, na wypadek wojny może być niezwłocznie postawiona na stopie, gotowej do operacyj wojennych. Obecnie te trzy armie przedstawiają się w sposób następujący: okręg wojskowy wileński liczy 8 dywizyj piechoty i 2 dywizyje kawalerji, — okręg warszawski 11 dywizyj piechoty i 8½ kawalerji, — okręg kijowski 8 dywizyj piechoty i 5 kawalerji. Te trzy armie pierwszej linii mogą być wzmożone przez równą im siłę z okręgów wojskowych Petersburga i Moskwy, poczem w drugiej linii przychodzi kolosalna armia rezerwowa, nad której formacyi minister wojny Wannowskij pracuje niestrudzenie z górami już lat 15. Armia ta wzrosła w ostatnich czasach do liczby 169 rezerwowych pułków piechoty a utworzone z nich 20 dywizyj rezerwowych mogłyby niezwłocznie wzmożnić armię polową, podczas gdy drugie tyle, mianowicie druga połowa tej armii, pozostałaby jako załoga po miastach i fortecach. Dziewięćdziesiąt pięć pułków kozackich drugiej i trzeciej kategorii, tworzą armię konną, nie mającą sobie równej pod względem rozmiarów; inna rzecz czy użyteczność tej armii odpowiadałaby potrzebom dzisiejszej taktyki wojennej. Uzbrojenie armii w nowy (7 mm.) karabin, nie jest jeszcze ukończone; karabiny te sporządzono częściowo w rosyjskich, częściowo we francuskich fabrykach — wyroby fabryk rosyjskich miały wiele błędów i fabryki te opóźniły swe dostawy. Pięć nowo uformowanych pułków artylerji zostało uzbrojonych w nowej konstrukcyi działa polowe, mogące służyć także do celów oblężniczych. W roku bieżącym mają przybyć jeszcze dwa takie pułki. — Na dalekich, wschodnich granicach swych posiadłości, w okręgu wojskowym amurskim, zgromadziła Rosya armię, która

OPERA W KRAKOWIE.

Varietas delectat. Rozmaitość, o to jedna z głównych sprężyn wszelkich ludzkich rozrywek. — Monotonij w życiu obowiązkowym znieść można — nie w zabawie. To sekret i trudność przedsięwzięć poświęconych rozweseleniu świata. — Teatr, widowiska, przedstawienia mają to właśnie głębsze zadanie, że czynią zadość potrzebom ogólnej oderwania się w sposób szlachetny od zwykłego trybu życia, od codziennych zajęć, że będąc urozmaiczeniem istnienia, przenoszą w dziedzinie idealną choć nieraz fikcyjną; ale ten ich pierwiastek, to ich powołanie, pociągają za sobą konieczność w nich samych — rozmaitości.

Tej konieczności odpowiadają w Krakowie, po dziesięciu teatralnych miesiącach, poświęconych dramatom i komedji — dwa miesiące zapełnione przedstawieniami muzycznymi, a jak w tym roku — opery.

Jest to pierwsza i główna przyczyna istotnego powodzenia, jakim cieszy się przedsiębiorstwo operowe, o którym pragnę wam przesłać treściwą wiadomość.

Muzyczność letnia publiczności krakowskiej, jest już wypróbowana. Od dawnych czasów, ilekroć w miesiącach letnich podawano jej strawę wokalną, spożywała ją zawsze z najlepszym apetytem i strawnym żołądkiem, nie okazując się ani zbyt trudną, ani zbyt wybredną, nie bacząc na jakość a

zadawalając się ilością coraz to nowych oper lub operetek. Z pod ziemi niejako wyrastała nowa jakaś publiczność, nie widziana w teatrze podczas zimowych miesięcy i w pocie czoła oklaskiwała w dawnym gmachu, mniej lub więcej udane przedstawienia dawnej operki lwowskiej, przemieniającej się od czasu do czasu cudem w operę. Ta potrzeba muzyki u tutejszej publiczności, nie zawsze idzie w parze, ze znawstwem; muzyka dla niej, jest przeważnie odpoczynkiem myśli i wytchnieniem w pracy codziennej. Przypomina mi to Anglika, który zapalczywie tańczył, lecz taktu utrzymać nie umiał. — Zapytany czy lubi tańce, odpowiedział, że wcale nie; ale że mu to potrzebne do kuracyi, bo wywołuje poty. — Obok tego, jest niewątpliwie powinien procent melomanów znawców; jest także publiczność, która lubi muzykę namiętnie, chociaż się na niej nie zna; wreszcie są przejeźdni do kąpiel i z kąpiel, którzy nie chcą iść do łóżka o pół do ósmej.

Te są zwykłe żywioły powodzenia przedstawień operetkowych czy operowych w Krakowie podczas lata. — Obecnie przybyły nowe i uzasadnione powody. Przedewszystkiem, Kraków usłyszał po raz pierwszy od dawna prawdziwą operę. Przedsiębiorcy pp. Bandrowski i Heller, celują zapobiegliwością i zmysłem organizacyjnym. Oparli oni swoje przedsięwzięcie na — rozmaitości i na umiejętnym stopniowaniu zajęcia publiczności. Zdumiewającą jest obfitość przedstawionych utworów a jednocześnie nie mała liczba coraz to nowych artystów w pierwszych rolach. Stopniowanie polega na tem, że obsada, czy to w powtarzanych utworach, czy w nowo przed-

stawionych, jest coraz lepsza, że w niej ukazuje się jakaś świeża a dzielniejsza siła.

Wreszcie przedsiębiorstwo odznacza się mistrzostwem w sztuce — reklamy. Tylko niedoświadczenie, krótkowidzenie, zaśeiankowość lub zła wola, mogą poczytać za grzech, w teatrze, reklamę. — Jest ona tam tak dalece niezbędną, iż stanowi część składową umiejętności prowadzenia teatru. Wszystko, co zależy od publiczności, wymaga reklamy, a cóż bardziej od niej jest zawisłem niż teatr? Zrozumiano to tak dobrze w Atenach i Rzymie, gdzie widowiska wszelkie zapowiadano przy odgłosie trąb na placach publicznych, jak w Ameryce, gdzie reklama przybrała olbrzymie rozmiary. — Nie reklamę potępiać należy, lecz niezręczną i nieumiejętną, chylącą czoło przed rozumną i zapobiegliwą. — Jak karano młodych Lacedemonczyków, nie za to, że kradli, lecz że się na kradzieży pochwycić dawali, tak samo karcić należy i wyśmiewać nieudatną, niezgrabną w teatrze reklamę, nigdy sprytną i dowiejną.

Reklama obecnego przedsiębiorstwa opery, jest wysmienitą i nieznużoną, zatem należy jej się uznanie i można ją reklamować, jako wzór w swoim rodzaju do naśladowania.

Obok tych mechanicznych zalet przedsiębiorstwa, jest strona artystyczna. Byłoby dziwactwem żądać w danych warunkach doskonałości. Są tu oczywiście słabe, nawet czasem bardzo słabe strony, nieodłączne od wyjątkowych okoliczności, wśród których rzecz się obraca. Całość jednak jest z wielu względów zdumiewająca a są szczegóły zupełnie niepospolite, sprawiające całkowite zdumienie

i prawdziwą zmysłowi estetycznemu przyjemność.

Przedewszystkiem podstawa przedsiębiorstwa: opera lwowska, przedstawiła się tu w tym roku bardzo korzystnie i zaświadczyła o znacznym postępie.

Nie będę mówił o najznakomitszym śpiewaku polskim, występującym stale na polskich scenach, o Myszudze, ale powiem, że był on nietylko najwaleczniejszym ale zarazem niezmordowanym bohaterem. Każde z licznych przedstawień, w których występował, już zapewniało z góry znaczną sumę miłych, to podniosłych wrażeń. Wiecznie młoda „Marta“ Flotowa tak ładnie była tu wystawioną; p. Myszuga i panna Korolewicz z taką prawdą i wdziękiem śpiewali, że ten „Kiermasz w Rycmondzie“ pozostawił po sobie wspomnienie prawdziwej uroczystości artystycznej.

Zbytecznym także jest rozchodzić się nad Mirą Hellerówną *retour d'Amérique*. Nie od dziś krytyka i renoma wyznaczyła jej należne miejsce. Głos a zwłaszcza gra tej artystki, znacznie się wykształciły nabrały zamorskiej pewności a w dwóch rolach Santuzzy w „Cavalleria“ i w „Carmen“, wywarła ona prawdziwe wrażenie, przedstawiała się jako śpiewaczka z wielkich scen i mnogo zdobyła sobie kwiatów i oklasków a co lepsza, istotne uznanie znawców.

Urok niespodzianki miała dla znaczniejszej części tutejszej publiczności panna Kruzelnicka.

Wnet z innych powodów obudziła zajęcie, które za każdym jej występem zwiększało się. Odgadnąć bowiem w niej można

ma służyć jej do wykonania w danej chwili nacisku na Koreę lub Chiny, do zajęcia portu Łazarew lub odparcia pierwszych ataków Japonii. Armia ta liczyła w r. z. 36 000 żołnierzy i składa się z 23 batalionów, 37 sotni i 8 baterji. Rosyjska eskadra wschodnio-azyatycka składa się z jednego wielkiego pancernika, pięciu krążowników pierwszej klasy, trzech drugiej, sześciu kanonierek i trzech torpedowców; jest to zatem silna flotyła.

Wybory do Sejmu.

Dzisiaj o g. 7 wieczorem zbierają się w sali posiedzeń Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie delegaci, wysłani przez miejscowe komitety przedwyborcze, powołane do życia przez centralny komitet lwowski. Na dzisiejszym zjeździe delegatów, komitet centralny zostanie uzupełniony pięciu członkami, wybranymi przez delegatów, po czem komitet sam powoła jeszcze do swego grona dalszych pięciu członków.

Z Przemyśla piszą d. 19 b. m.: Dzisiaj odbyło się tutaj pod przewodnictwem księcia Jerzego Czartoryskiego zgromadzenie wyborców większej własności obwodu przemyskiego. Na tem zebraniu toczyła się ożywiona dyskusja o sprawach sejmowych i o czynności dotychczasowych posłów.

Wybrano komitet złożony z dziewięciu członków, w którego skład wchodzi wyborcy z czterech powiatów, tworzących obwód przemyski. Przewodniczącym tegoż komitetu wybrany książę Adam Sapieha, zastępcą jego hr. Szeptycki. Temuż komitetowi poruczono ponowne zwołanie wyborców celem prowadzenia dalszej dyskusji nad głównymi sprawami, które mogą być przedmiotem obrad sejmowych. Delegatem na zjazd odbył się mający we Lwowie wybrano księcia Jerzego Czartoryskiego.

Ze Stanisławowa donoszą, iż wyborcy tamtejsi na odbytem onegdaj zgromadzeniu uchwalili nie wysłać delegata na zjazd do Lwowa, lecz postanowili zawiązać komitet odrębny, któryby przeprowadził wybór J.E. dr. L. Bilińskiego na posła do Sejmu krajowego.

Z Brodów donoszą: Powołani przez komitet centralny obywatele: Kulak, Janiszewski, Landau, Rosenthal i West zwołali zgromadzenie wyborców w dniu 18 b. m. do sali rady gminnej. Burmistrz Kulak, zagajając posiedzenie, zawiadomił wyborców o celu zgromadzenia, mianowicie, że wyborcy mają wybrać komitet miejscowy, a ten zajmie się czynnościami potrzebnymi do przeprowadzenia wyborów posła do Sejmu. Na wniosek p. dr. Aufrechta wybrano komitet ściślejszy, składający się z 5 członków, t. j.: Kulaka, Landaua, Westa, Rozentala i Kapelusza, a ci zaproponowali wyborcom komitet miejscowy, składający się z 36 członków.

Z Jaworowa donoszą: Na wezwanie centralnego komitetu ukonstytuował się przed-

wyborczy komitet, złożony z inteligencji powiatu, prawie ze wszystkich duchownych obywateli pod przewodnictwem jubilatka kanonika księdza Gładyszewskiego z Drohomysła. Jednocześnie postawiono kandydaturę dotychczasowego posła marszałka powiatowego hrabiego Szeptyckiego, następnie wybrano komitet ściślejszy, a na zjazd delegatów do Lwowa wybrano burmistrza jaworowskiego p. Paara.

W Złoczowie posiedzenie komitetu sejmowego z gmin wiejskich odbyło się 16 b. m., w sali Rady powiatowej w obecności prezesa powiatu p. Gnoińskiego. Wybrano 6 mężów zaufania a mianowicie: p. Oskara Schnella, Wierchlejskiego i Mazarakięgo, właściciela dóbr, dr. Billeta, burmistrza Złoczowa, Poczekalewicza naczelnika gminy Sasów i Raciborskiego ze Zborowa. Postawiono kandydaturę P. Ministra J.E. Jaworskiego i zapowiedziano dalsze posiedzenie na 20 b. m.

Z Kossowa piszą: Na 20 b. m. zwołany został przez marszałka Rady powiatowej w Kossowie p. Przybyłowskiego komitet przedwyborczy, celem postawienia kandydata i wybrania delegata na zjazd delegatów na 22 b. m. do Lwowa. Rejent kosowski p. Włodzimierz Łuszczyński, na którego z wielu stron wskazywano jako na przyszłego kandydata na posła do Sejmu z tutejszej kurji małych posiadłości, stanowczo oświadczył, że kandydatury tej nie przyjmie i kandydować nie chce. Wobec tego nie ulega wątpliwości, że komitet przedwyborczy postawi kandydaturę dotychczasowego długoletniego posła kosowskiego J.E. p. Zaleskiego a ponowny jego wybór w Kossowie można już teraz uważać za zapewniony.

Z Przemyślan piszą: Dnia 18 bm. zawiązał się wskutek polecenia Komitetu centralnego, komitet miejscowy wyborczy na nasz powiat. Delegatem na zjazd we Lwowie wybrany został p. Stanisław Wybranowski z Kimirza; następnie naradzano się nad wyborem posła na Sejm z mniejszych posiadłości powiatu tutejszego. Po dłuższej naradzie postawiono jednogłośnie kandydaturę hr. Romana Potockiego, dotychczasowego posła z tutejszego okręgu wyborczego.

Z Dobromila piszą: Za inicjatywą mężów zaufania komitetu centralnego, zawiązał się i u nas komitet wyborczy, w skład którego weszli reprezentanci wszystkich warstw społecznych. Prezesem komitetu wybrany został Józef Nowosielecki, właściciel dóbr ziemskich, zastępcą dr. Ludwik Owklicer, burmistrz miasta Dobromila. Komitet przyjął jednogłośnie kandydaturę dotychczasowego posła na Sejm krajowy i marszałka powiatu Pawła Tyszkowskiego. Delegatem na zjazd do Lwowa wybrany p. Józef Nowosielecki.

Zgromadzenie wyborców z kurji większych posiadłości okręgu wyborczego krakowskiego, zwołane przez mężów zaufania centralnego komitetu wyborczego dla Galicyi zachodniej, odbędzie się we wtorek, dnia

27 sierpnia b. r. o godzinie 3 po południu w sali Rady powiatowej w Krakowie.

Z Tarnowa piszą: Powołani przez centralny komitet wyborczy dla Galicyi zachodniej mężowie zaufania do wyboru posła z kurji mniejszej własności powiatu tarnowskiego odbyli pod przewodnictwem p. Adolfa Dobrzyńskiego w dniu 17 b. m. posiedzenie, na którym uchwalono wzmocnić powiatowy komitet 38 zaproszonymi a pierwsze posiedzenie tak wzmocnionego komitetu naznaczony na dzień 23 sierpnia o godzinie 11 rano.

Z Budapesztu.

(Najbliższe przedłożenia prawodawcze. — Okólnik episkopatu katolickiego w kwestji ślubów cywilnych. — Powrót hr. Eugeniusza Zichy'ego z Kaukazu).

W tych dniach odbyła się rada węgierskich ministrów, na której, jak donoszą dzienniki budapeszteńskie, uchwalono postawić na porządku dziennym pierwszych posiedzeń Izby dep. Sejmu, niezadowolone jeszcze całkowicie projekty o wolnem wykonywaniu religii. Z ustawy o wolnem wykonywaniu religii, Izba magnatów nie zatwierdziła, jak wiadomo, postanowienia, odnoszącego się do bezwyznaniowości. W ustawie o recepcji żydów odrzuciła Izba paragraf o przechodzeniu z chrystianizmu na wiarę żydowską; paragraf ten wcielony ma być w ustawie o wolnem wykonywaniu religii i wskutek tego projekt o recepcji żydów przedstawiony zostanie do sankcji. Po projektach kościelno-politycznych przyjdzie pod obrady projekt o sądownictwie kuryalnem w sprawach wyborczych, a następnie budżet na rok 1896. Projekt o upaństwowieniu administracyi wniesiony zostanie w roku przyszłym, ale obradować nad nim będzie już nowy Sejm. Niezależnie od projektu o upaństwowieniu administracyi załatwiony będzie jeszcze w r. 1896 projekt o sądownictwie administracyjnem. Sejm rozpoczyna swoje prace w dniu 27 września.

Jak już donieśliśmy, organ katolicki *Magyar Allam*, naszkicował tymi dniami główne przepisy, które wspólny okólnik episkopatu węgierskiego wygłosi ze względu na przeprowadzenie ustaw o ślubach cywilnych. Prasa liberalna po części ze złej woli, po części z nieznajomości zasad, o które chodzi, w przepisach tych dopatruje się „wydania wojny“ podobnie, jak niedawno temu z równą przesadą okólnik arcybiskupa Samassy wystawiała jako manifestację na korzyść ślubów cywilnych.

Według zapowiedzi wymienionego dziennika katolickiego, okólnik episkopatu zagrozi najcięższymi karami kościelnymi tym, którzyby zawarli ślub cywilny pomimo przeszkód kanonicznych, albo po zawarciu ślubu cywilnego nie wystarali się o ślub kościelny. A zatem okólnik nie grozi żadnymi karami tym, którzy zawrą ślub cywilny w warunkach dozwolonych, a następnie przyjmą ślub kościelny. Tak więc zapowiedziany okólnik episkopatu nie wydale wojny ślubom cywilnym, nie zaleca przeciwko nim czynnego ani biernego oporu, lecz oznajmia wiernym, jak po-

winni się zachować, w obec wchodzących w życie od 1 października ślubów cywilnych.

Ponieważ nowa ustawa nie obejmuje tych wszystkich warunków, od których spełnienia Kościół czyni zawisłym ślub prawowity i ponieważ według tej ustawy ślub cywilny ma być udzielony bez wszelkiego względu na wyznanie nowożeńców, Kościół zaś takiego małżeństwa (z małymi wyjątkami, gdy możliwa jest dyspensacja) nie uznaje, zatem okólnik episkopatu zapewnia, iż katolikowi, któryby bez dyspensy połączył się ślubem cywilnym z niechrześcianką, nie tylko nie ma być danym ślub kościelny, lecz ma być on zagrożony karami kościelnymi.

Okólnik episkopatu nie zabrania bynajmniej wiernym zawarcia ślubu cywilnego, lecz zaleca im, aby „potem“ zawarli ślub kościelny. Gdyby episkopat pragnął walki, toby zalecił wyznawcom kościoła katolickiego, że powinni najpierw zawierać ślub kościelny. Bądź co bądź, zapowiedziany okólnik episkopatu domaga się tylko od wiernych, aby nie porzastawali na ślubie cywilnym, lecz przyjęli kościelny, i tylko w razie, gdyby tego nie uczynili, grozi im karami kościelnymi.

Natomiast instrukcja „biskupów“ ewangelickich dobitnie podnosi, że ślub kościelny może być udzielony narzeczonym różnego, choćby niechrześcijańskiego wyznania, a dalej zaleca duchownym protestanckim dopełnić ceremonii pogrzebowej osób innego wyznania, którymy ich duchowni odmówili po grzebu kościelnego.

Hr. Eugeniusz Zichy, który przed kilkoma dniami powrócił ze swej ekspedycy do Azyi, opowiada w jednym z dzienników węgierskich ciekawe szczegóły o swojej audyencyi u cara, która trwała przeszło 40 minut. Hrabią zaznacza, iż car żywo interesował się wyprawą i wypytywał się o jej rezultaty. Odpowiedź hrabięgo, iż wyprawa odnalazła kierunek węgierskiej wędrówki ludów i stwierdziła pewne ślady odpadłych od Węgrów ludności, wywołała wielkie wrażenie na carze, który na uwagę, iż starzy Węgrzy są spokrewnieni z Rosyanami, odparł: „To jest zmienność polityki. Ludy stoją ze sobą raz w sojuszu, potem rozłączają się i znowu schodzą się ze sobą.“ W końcu rozmowy wyrzucił car zadowolenie, iż na pamiątkową wystawie budapeszteńskiej utworzony zostanie także oddział kaukaski.

Sprawy bułgarskie.

Z Sofii donoszą do *Timesa* o poważnych nieporozumieniach pomiędzy konserwatywnymi a unionistycznymi, czyli russofilijskimi członkami gabinetu. Unioniści starają się sprowadzić dymisyę Naczewicza i Petrowa. Stoilow okazywał ma skłonności do przyjęcia unionistycznego programu. Książę jednak żadną miarą nie chce się rozstać z Petrowem. Zdaniem korespondenta *Timesa*, przed księciem są dwie alternatywy: albo wojskowe rządy z pomocą Petrowa, albo przyjęcie czysto-rusofilijskiego gabinetu, którego moralnym kierownikiem byłby metropolita Klemens.

W kołach dobrze poinformowanych zapewniają, że metropolita Klemens, jak sam już teraz głośno przyznaje, nie otrzymał bynajmniej żadnego mandatu w Petersburgu, lecz „odpowiednio do swoich wrażeń“ sam sformułował pięć punktów streszczających rzekome postulaty rossyjskie, stanowiące warunki uznania księcia. Wobec tego niknie ostatni cień rekojmii, że w razie gdyby książę dopełnił tego, czego sobie metropolita Klemens życzy, Rossya zechee przystąpić do uregulowania stanowiska księcia.

Książę wraz ze wszystkimi ministrami udał się na kilkodniową wycieczkę w góry Rhodope.

Z Belgii.

Sesja parlamentu belgijskiego w tym już prawdopodobnie tygodniu zostanie zamknięta, przedtem jednak senat musi się uporać z nową ustawą szkolną, którą Izba posłów — jak wiadomo — już uchwaliła. Obrady swe nad tą ustawą senat już rozpoczął. Na przedwczorajszym posiedzeniu senatu, dawny liberalny minister Bara, poparty przez katolickiego senatora Nothomba, żądał odroczenia rozprawy nad ustawą szkolną do listopada, aby kraj przy wyborach gminnych mógł zdanie swoje o tym projekcie wypowiedzieć. Rząd w obec tego postawił kwestję gabinetową, po czem senat większością 45 głosów przeciw 22 wnioszek Bary odrzucił i postanowił we czwartek t. j. dzisiaj rozpocząć dyskusję nad projektem rządowym.

Oprócz tej ustawy, pozytywnym rezultatem obrad tegorocznej sesji belgijskiego parlamentu będą: nowa ustawa ołowia, wprowadzająca wysokie cła protekcyjne i nowa ustawa gminna. Ta ostatnia odbiera głos wszystkim dotychczasowym wyborcom uprawnionym do głosowania przy wyborach gminnych, którzy liczą lat mniej niż 30, a na

usposobienie prawdziwie artystyczne. Ładny, wdzięczny, sympatyczny głos, wsparty jest wytwornym wzięciem na scenie, grą doskonałą nieraz znakomitą, postawą szlachetną, rysami scenicznymi i jakimś niezwykłym wdziękiem. Nad tem wszystkim, góruje nieocenione, pełne prawdy przejęcie się rolą, objawiające się niekłamaniem uczuciem, tak w śpiewie, jak w grze. Ta artystka wciąż pełną na scenie żyje życiem. Nie ma chwili, aby na niej stała obojętna. Umie słuchać, gdy inni śpiewają i dziwnie pięknie odmalowują się na jej twarzy wszelkiego rodzaju uczucia i namiętności. Może nie jest już skonczoną artystką, ale jest miłym i bardzo obiecującym na scenie zjawiskiem. Gdyby przeszła do dramatu, mogłaby się stać idealną Julią, Desdemoną, Carmosiną — słowem bohaterką, jakiej potrzeba polskiej scenie. Jest w jej talencie coś zagadkowego, coś świeżego i nie tuzinkowego.

Wszystkie te, więcej jak się zdaje wrodzone, niż rozwinięte sztuką lub nauką przymioty, uwydatniły się najlepiej w roli Walentyny w czwartym akcie „Hugenotów“. Akt ten śpiewany i grany był przez p. Kruszelnicą i p. Warmutha, z niezwykłą *meisterią* i tak, że sprawiał zdumienie pierwszorzędną sceny. P. Warmuth bowiem jest utalentowanym artystą, posiadającym dobrą metodę, mającym wysmienite zachowanie się na scenie, wprawę nielada i szczery zapał. Znać po nim, że śpiewał w dużych i najlepszych teatrach a przytem jest nieznużony. Zdaje mi się jednak, iż nadużyto nieco jego sił i dobrej chęci, podczas tutejszych przedstawień.

W „Carmen“, w małej roli Micaeli,

wprost przeciwnej Walentyny, bo naiwnej, p. Kruszelnicą była znowu doskonałą; co świadczy o bogatym zasobie talentu. Kieruje nią, prawie zawsze, estetyczny instykt, który nadaje wszystkiemu znamię artystyczne.

Panna Kruszelnicą jednak nie umie jeszcze wydobyć ze siebie i zunżytkować wszystkich swoich zasobów. Brak jej nieraz siły, brak należytego akcentu i nie rozwija ona w całej pełni swojego ładnego głosu. Tego nauczyć ją może jedynie dobra szkoła, umiejtna nauczycielka czy nauczyciel, i to właśnie jej jest niezbędnem, jeżeli na korzyść sztuki prawdziwej obrócić się ma to wszystko, czem ją przyroda obdarzyła. Jakiś czas pobytu w Paryżu, w umiejtnie kierowanej szkole, byłby zbawiennym. Szkodaby było, gdyby tyle darów wrodzonych, zostało w pół drogi zmarnowanych, gdyby brak szkoły i techniki przeszkodził artystce dosięgnąć tego ładnego wzgórza, na którym — jak mówi margrabia w „Bettinie“ Musseta „Muszy tańczą w około Apollina a pszczoły w około Muz“ *sur cette jolie montagne, ou les Muses dansent autour d'Apollon et les abeilles autour des Muses*. Panna Kruszelnicą jest podobno Rusinką, należy zatem do rasy zwykle uposażonej pod względem muzycznym; nie pozostaje więc jak dokończyć pracę, nauką i szkołą dzieła natury.

Szkoda, że dwie te artystki, panna Heller i panna Kruszelnicą, nie mogą oddać się na usługi polskiego dramatu w dwóch naszych teatrach; grają bowiem, każda w swoim rodzaju, tak, że zapewniłyby zaraz dotkliwe dwie luki wytworzone brakiem bohatererek.

Do bardzo dobrych kreacyj, jakie wi-

dzieliśmy w obecnym sezonie operowym krakowskim, należy *Mevisto* p. Jeromina.

Przedsiębiorstwo pod koniec sezonu, który zamkniętym zostanie pierwszego września, wytacza działa Kruppa, „Afrykanke“ i Wagnera. Mówią o jednym występie bardzo muzycznej i bardzo ładnej panny Loli Beth, — o występach Bandrowskiego. — P. Pawlikowski dbając, jak zawsze, więcej o publiczność, jak o własną kieszeń, zamierzał utworzyć na wrzesień i październik nowy sezon operowy. Temu operowemu pojarmarczu sprzeciwiła się komisya teatralna, odmawiając zezwolenia na podwyższenie cen. Odegrała ona tu niejako rolę towarzystwa ratunkowego, gdyż niewątpliwie w danych warunkach przedsięwzięcie to byłoby narażone na dotkliwe straty. Komisya wrzeszcze słusznie położyła nacisk na to, że głównem zadaniem miejskiego teatru jest: pielęgnowanie dramatu i komedyi, to jest literatury i języka polskiego. — Zresztą tak bardzo pożądane połączenie sił i zasobów dwóch naszych teatrów, dla utrzymania wspólnej opery, praktycznie nie da się inaczey przeprowadzić jak zużytkowaniem w Krakowie letnich miesięcy.

Kurs zatem miejskiego teatru rozpocznie się — z powodu potrzebnych podobno w gmachu napraw — około 9 września, i dramat i komedya będą do wiosny święcić tryumfy lub ponosić porażki. Ze słowikami będą mogli przybyć lwowscy śpiewacy, aby z nimi o lepsze walczyli i aby rozmaitością uprzyjemnić Krakowiakom piękne miesiące. *Varietas delectat*.

L. 6728 (5735 2—3)
Sąd powiatowy w Żabnie, ogłasza, iż celem zaspokojenia należności galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacji we Lwowie w ilości 150 zł. z pn. odbędzie się tutaj dnia 16 października i 20 listopada 1895 o 10 z rana egzekucyjna sprzedaż realności whl. 138 gm. Nieciecza objętej, Franciszki Wrzokówny własnej.
Cena wywołania 600 zł.
Wadyum 60 zł.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli dr. Myciński w Żabnie.
Żabno, 6 listopada 1894.

L. 3185 (3734 2—3)
Sąd powiatowy w Żabnie ogłasza iż celem zaspokojenia należności Józefa Friedmana w ilości 9 zł. z pn. odbędzie się tutaj dnia 16 października i 20 listopada 1895 o 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności whl. 117 gm. Odporyszów objętej, Mikołaja Ciombora własnej.
Cena wywołania 130 zł.
Wadyum 13 zł.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli dr. Myciński w Żabnie.
Żabno, 10 czerwca 1895.

L. 4084 (5815 1—3)
W tut. sądzie odbędzie się w dniu 3 września 1895 i w dniu 3 października 1895 o godz. 10 rano licytacja realności według whl. 229 ks. gr. gm. Żabokruki, dłużnika Hnata Kurysza Andryja własnej, na rzecz Tobiasza Schwartza własnej pto 13 zł. a. w. z przyn.
Cena wywołania 1170 zł.
Wadyum wynosi 117 zł.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.
Dla nieznanego z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanowiono kuratorem p. Eugeniusza Ambrosa z Obertyna.
Obertyn, dnia 30 czerwca 1895.

L. 6573 (5813 1—3)
C. k. Sąd powiatowy łańcucki podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia pretensji Józefa Olszewskiego w kwocie 220 zł. 32 ct. aw. z pn. odbędzie się w tut. sądzie dnia 18 września 1895 i dnia 18 października 1895 każdym razem o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż połowy realności lwh. 1085 gm. kat. Żołyńca objętej, Mojżesza Bratpiesa własnej.
Wadyum wynosi kwotę 150 zł.
Kuratorem Herscha Wilkenfelda, w Ameryce pozostającego i niewiadomych wierzycieli jest adwokat dr. Herbst w Łańcucie.
Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w registraturze tut. c. k. sądu.
C. k. Sąd powiatowy.
Łańcut, 13 lipca 1893.

L. 3165 (5814 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Milówce ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Karoliny Pfeiffer i spółn. pko Janowi Maciejowskiemu o 60 zł. rozpisana została egzekucyjna licytacja całej realności lwh. 166 i 1/3 części realności lwh. 320 ks. gr. dla gm. kat. Żabnica objętych na dzień 18 września i na dzień 9 października 1895 każdym razem o 10 godz. rano.
Wadyum 41 zł.
Cena szacunkowa 410 zł.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony Józef Waliczek z Żabnicy.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hip. i protokół oszacowania można przejrzeć w tut. registraturze.
Milówka, 28 czerwca 1895.

L. 5943 (5816 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Starym Sączu przeprowadzi na rzecz Jana Chmury sprzedaż połowy posiadłości objętej whl. 318 Stary Sącz a Wojciecha Barycza własnej na dniu 24 września 1895 i na dniu 22 października 1895 o godz. 10 rano.
Cena wywołania 310 zł.
Wadyum 80 zł.
Resztę aktów przejrzeć można w registraturze.
Stary Sącz, 19 lipca 1895.

L. 4450 (5819 1—3)
Celem zaspokojenia wierzytelności Samuela Wolfa w kwocie 130 zł. z pn. przeprowadzi c. k. sąd powiatowy w Tuchowie w zabudowaniu sądownym egzekucyjną licytację realności w Bucheicach lwh. 53 objętej, nieobjętej masy spadkowej Wojciecha Siwaka własnej w dniach 25 września i 30 października 1895 każdym razem o 10 godzinie rano.
Cena wywołania wynosi 1580 zł.
Wadyum 158 zł.
Na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim i poniżej.
Kuratorem dla wierzycieli późniejszych

lub niewiadomych z miejsca pobytu ustanowiony został Józef Gawron z Bucheic.
Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.
Tuchów, 8 lipca 1895.

L. 6310 (5817 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Starym Sączu przeprowadzi celem wydobycia pretensji Efroima Goldklanga w kwocie 64 zł. 30 ct. a. w. z pn. publiczną egzekucyjną sprzedaż posiadłości objętej wyk. hip. l. 6 ks. grunt. gm. kat. Łącko objętej Minki Ross własnej na dniu 24 września 1895 i na dniu 22 października 1895 o godz. 10 rano.
Cena wywołania 580 zł. a. w.
Wadyum 120 zł.
Resztę aktów przejrzeć można w registraturze.
Stary Sącz, 19 lipca 1895.

Konkursa.

L. 76347 (5804 2—3)
W obrębie c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekcji skarbu jest do obsadzenia jedna posada technicznego kontrolora dla podatku od cukru w IX klasie rangi, względnie jedna posada technicznego oficjanta dla podatku od cukru w X klasie rangi, względnie jedna posada technicznego asystenta dla podatku od cukru w XI klasie rangi; z poborami ustanowionymi w rozporządzeniu wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 10 czerwca 1890 l. 20798 (dz. rozp. Ministerstwa skarbu Nr. 26).

O powyższe posady mogą się ubiegać także kandydaci z poza grona osób obecnie już przy technicznej kontroli podatku od cukru zajętych.
W razie uwzględnienia podania takiego kandydata, który nie znajduje się obecnie w służbie technicznej kontroli podatku od cukru, zawarty będzie z dotychczasowym kontrakt służbowy na rok jeden lub dwa. Po upływie tego czasu może nastąpić w razie zadowalniającej służby stabilizacja na zajmowanej za kontraktem posadzie.
Przez czas próbnego czasu służby przyznane będą funkcjonaryuszowi za kontraktem służbowym przyjętemu pobory służbowe w takim wymiarze, jaki przysługuje urzędnikom technicznej kontroli podatku od cukru odnośnej klasy rangi.

Kandydaci, którzy nie znajdują się obecnie w służbie technicznej kontroli podatku od cukru mają wykazać:
a) ukończone studia chemiczno techniczne na jednej z austriackich szkół politechnicznych i pierwszy egzamin państwowy co najmniej z kwalifikacją „uzdolniony“.
b) co najmniej dwuletnią praktykę w cukrowni.
c) dokładną znajomość języka niemieckiego i języków krajowych w słowie i piśmie i nie przekroczony 40 rok życia.
Należycie udokumentowane podania należy wnieść do czterech tygodni do krajowej Dyrekcji Skarbu we Lwowie, wprost, względnie jeżeli kompetent pozostaje w służbie publicznej przez przełożoną władzę.
Lwów, 16 sierpnia 1895.

L. 413 (5789 2—3)
Celem obsadzenia opróżnionej posady c. k. notaryusza w Zmigrodzie, ewentualnie innej w okręgu tut. c. k. Izby notaryalnej w drodze przeniesienia opróżnić się mogącej posady rozpisuje się niniejszem konkurs z tem, iż podania kompetencyjne do podpisanej c. k. Izby notaryalnej do dnia 10 września 1895 r. włącznie wnieść należy.
C. k. Izba notaryalna.
w Tarnowie, 10 sierpnia 1895.

Kuratele.

L. 7980 (5782 3—3)
Dmytro Fediuk z Wołosowa uznany marnotrawcą, kuratorem ustanowiony Ilko Iwanyszyn z Wołosowa.
C. k. Sąd powiatowy.
Nadwórna, 8 lipca 1895.

L. 4444 (5779 3—3)
Wasyła Stefanyszyna rolnika z Paryszcz uznano umysłowo chorym; kuratorem Antoni Pawlusiewicz gospodarz z Paryszcz.
C. k. Sąd powiatowy.
Nadwórna, 4 maja 1895.

L. 6199 (5727 3—3)
Marein Jaworski z Koropca uznany marnotrawcą.
Kuratorem ustanowiony Jan Jaworski z Koropca.
C. k. Sąd powiatowy.
Potok złoty, 17 lipca 1895.

L. 1168 (5730 3—3)
Józef Pyra gospodarz z Komarowa został za marnotrawcę uznany i kuratorem dlań Dyonizy Łozniński zamianowany.
Sokal, 23 Intego 1878.

L. 4059 (5794 2—3)
Kość Kunyk z Butli uznany marnotrawcą.
Kuratorem dla niego został ustanowiony Łuc Dzuryniec z Butli.
C. k. Sąd powiatowy.
Borynia, 10 czerwca 1895.

L. 3098 (5793 2—3)
Michał Sabat z Butelki niżnej uznany za marnotrawcę, kuratorem dla niego ustanowiony Onufry Sabat z Butelki niżnej
C. k. Sąd powiatowy.
Borynia, 10 maja 1895.

Upadłości.

L. 5121 (5765 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Sanoku otwiera niniejszem i ogłasza konkurs na wszelki ruchomy gdziekolwiek znajdujący się i na cały nieruchomy w krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje, znajdujący się majątek Bazylego Kapezyńskiego, młynarza w Wielopolu, mianuje c. k. Radę sądu krajowego Jana Staruszkiewicza komisarzem konkursowym i poleca opieczętowanie i spisanie masy konkursowej.
Tymczasowym zarządcą masy konkursowej mianuje się adwokata dr. Erazma Łobaczewskiego w Sanoku i wzywa wszystkich wierzycieli, ażeby na terminie dnia 30 sierpnia 1895 o 10 godzinie rano w biurze Nr. 15 z dowodami swych wierzytelności dla zatwierdzenia tymczasowego zarządcy masy lub wyboru innego zarządcy i tegoż zastępcy, tudzież wyboru Wydziału wierzycieli u komisarza konkursowego się stawili.

Dla zgłoszenia wierzytelności do masy konkursowej ustanawia się termin do dnia 15 listopada 1895, w którym terminie wszyscy którzy do masy konkursowej żądania mają, wierzytelności swoje chociażby się nawet o nie spór już toczył, w sądzie tutejszym a to tem pewniej zgłosić mają, ileże ich w razie przeciwnym skutki prawne ustawą konkursową zagrożone dosięgną.
Na terminie zaś dnia 12 grudnia 1895 u komisarza konkursowego odbyć się mającym winni wierzyciele płynność zgłoszonych wierzytelności oraz porządek, w którym do zaspokojenia przyjdzie mają, wykazać.
Na tymże terminie będzie usiłowaną ugodą, także wolno wierzycielom w miejsce dotychczasowego zarządcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli inne osoby swego zaufania powołać.
Nakoniec podaje się do wiadomości, że dalsze ogłoszenia w tej sprawie konkursowej nastąpią przez dziennik Urzędowy „Gazety Lwowskiej“.
Sanok, dnia 16 sierpnia 1895.

L. 46467 (5803 2—3)
C. k. Sąd krajowy jako hasdłowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszelkie ruchome, jakoteż na wszelkie nieruchome, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1 Dz. p. p., położony majątek Samuela Gerstlera właściciela sklepu towarów kolonialnych we Lwowie ul. Kopernika l. 7.
Kierownictwo tego konkursu porucza się Panu c. k. Sekretarzowi Rady Ciimirskiemu jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się Pana adw. dr. Błażejowskiego, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensji, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 27 sierpnia 1895 na godzinę 10 przed południem.
Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensją do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 7 października 1895 i podać ją na terminie na dzień 17 października 1895 na godzinę 10 przed południem, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.
Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swymi pretensjami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcę onego i członków wydziału wierzycieli, — inne osoby, posiadające ich zaufanie.
Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przeprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68. ust. konkursowej.
Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy kon-

kursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej.“
Z c. k. Sądu krajowego.
Lwów, dnia 15 sierpnia 1895.

Wyroki prasowe.

L. 9072 (5807)
C. k. Sąd obwodowy jako prasowy na wniosek c. k. Prokuratury Państwa orzekł, że artykuł w Nr. 5 tygodnika „Postęp“ z daty Rzeszów 9 sierpnia 1895 zatytułowanego „Grzeźny kucharz i karpie“ zawiera w ustępie na stronie drugiej i trzeciej porównanie do słów „Przed laty żył sobie pewien“ a kończący się „był kandydat rządowy przeszedł“ z wyjątkiem słów z ustaw karnych na ostatniej stronie drugiej w języku niemieckim cytowanych przedmiotową istotę zbrodni z § 65 k. k. i że rozszerzanie tego artykułu zostaje wzbronione.
Rzeszów, 15 sierpnia 1895.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 5490 (5776 3—3)
Leżajski c. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Mikołaja Sowika, że w sporze drobniagowym Daniła Sowika pto 42 zł dla niego kuratora w osobie Jana Bieli ustanowił, i termin do rozprawy na dzień 3 września 1895 o godz. 8 rano wyznaczył.
Leżajsk, d. 22 czerwca 1895.

L. 3244 (5567 2—3)
C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z pobytu Wojciecha Krypla, że na skargę Wojciecha Skalskiego przeciw niemu i Katarzynie Krypel o zapłacenie 100 zł. wyznaczył termin do rozprawy sumarycznej na dzień 17 września 1895 i kuratorem dla niego Zygmunta Holzera c. k. notaryusza w Strzyżowie ustanowił, któremu potrzebnej informacji udzielić lub innego pełnomocnika sądowi wymienić jest obowiązany.
Strzyżów, 13 lipca 1895.

L. 8079 (5808 1—3)
Uwiadamia się niewiadomego z pobytu Pawła Iwaszków budowniczego ze Streptowa, że na prośbę gminy Rakobuty do przeprowadzenia dopuszczonego dowodu ku wiecznej pamięci ze znawców na stan niedokończonego przez niego budynku szkolnego w Rakobutach wyznacza się termin na dzień 22 sierpnia 1895 o godzinie 9 rano w Rakobutach, i że kuratorem jego ustanowiono Jana Reicherta z substytucją Karola Jabłońskiego z Buska.
Wzywa się zatem Pawła Iwaszków do zgłoszenia się pod rygorem niekorzystnych skutków.
C. k. Sąd powiatowy.
Busk, 17 sierpnia 1895.

L. 16971 (5775 3—3)
Kałuski c. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Leiba Honiga, że Sacher Halpern z Kałusza wniósł przeciw niemu dwa pozwy de praes. 17 sierpnia 1895 l. 16971—16972 pto 28 zł. — 31 zł. 25 ct. wa., na które termin do rozprawy drob. na 26 sierpnia 1895 godz. 9 rano wyznaczono i kuratorem dla niego dra Staneckiego z Kałusza ustanowiono.
Rzeczą pozwanego jest kuratorowi informacji udzielić, lub innego zastępcę sobie ustanowić.
Kałusz, 17 sierpnia 1895.

L. 15908 (5752 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jacka Urbana, że dnia 11 grudnia 1893 do l. 15908 wniósł przeciw niemu Wolf Wertheimer skargę o zapłacenie kwoty 100 zł. wa. z pn. na którą równocześnie wyznaczono termin do rozprawy na dzień 12 września 1895 o godz. 9 przed południem, tudzież że dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego ustanowiono kuratora ad actum w osobie p. dra Sterna adwokata z Gorlic.
Będzie zatem rzeczą pozwanego kuratorowi swemu wcześniej udzielić informacji do obrony, lub innego zastępcę sobie ustanowić, w przeciwnym bowiem razie skutki szkodliwe z zaniedbania tych ostrożności wyniknąć mogące pozwany sam sobie przypisać będzie musiał.
Gorlice, 5 sierpnia 1895.

L. 4169 (5704 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Sanoku ustanawia w sprawie sumarycznej Justyny Fedirko przeciw Oleksie Stolicy pto 125 zł. dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Oleksy Stolicy kuratora w osobie adwokata dr. Flakowicza i temu doręcza uchwałę tabularną z 31 marca 1895 l. 1976.
Z c. k. Sądu obwodowego.
Sanok, 9 lipca 1895.

Zl. 1130 (5826 1-3)
Vom k. k. Landwehr- Gerichte in Przemysl wird der Lieutenant Leon Basyl Mowicz vom activen Stande des k. k. Landwehr-Infanterie-Regiments Przemysl Nr. 18, welcher des Verbrechen der Desertion rechtlich beschuldigt erscheint, mit dem Bemerkung vorgeladen, dass er binnen 90 Tagen bei diesem Gerichte um so sicherer zu erscheinen hat; als sonst gegen ihn als einen Ungehorsamen nach dem Gesetze verfahren und die Verhandlung sowie die Urtheilsfällung in seiner Abwesenheit erfolgen würde.
Przemysl, 20 August 1895.

L. 5180 (5772 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Bełzie zawiadamia nieznanego z życia i miejsca pobytu Lewka Korowca, że pozwem z dnia 1 czerwca 1895 do l. 5180 wytoczył przeciw niemu Ilko Semków spór o uznanie sumy 187 zł. 50 ct. w stanie biernym 2/3 części ciała hip. wyk. l. 44 gminy Machnówek intabulowanej za umorzoną i wykreślenie prawa zastawu dla tej sumy ze stanu biernego powołanej realności z pn. i że do rozprawy ustnej w tej sprawie termin na dzień 18 września 1895 godz. 9 rano w tut. sądzie wyznaczono.

Lewka Korowca dla którego ustanowiono kuratora w osobie p. dra Jana Kuryśia w Bełzie, wzywa się, aby swemu kuratorowi potrzebnych informacji udzielił, lub innego pełnomocnika sobie ustanowił.
Bełż, d. 3 czerwca 1895.

L. 43608 (5787 3-3)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnemu Zygmuntowi Elsterowi, że przeciw niemu został dnia 1 sierpnia 1895 l. 43608 na rzecz Towarzystwa eskontowego i zaliczkowego we Lwowie wydany nakaz zapłaty sumy wekslowej 1000 zł. z pn.

Gdy miejsce pobytu Zygmunta Elstera nie jest wiadome ustanowiono dla niego kuratorem adw. dra Liliena a tegoż zastępcą adw. dra Ziona i wspomniany nakaz zapłaty mianowanemu kuratorowi doręczony zostaje.

Wzywa się więc z-tem Zygmunt Elstera, aby ustanowionemu kuratorowi służące do swojej obrony środki dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż inaczej ze zaniebdania wyniknąć mogące następstwa szkodliwe sam sobie przypisze,
Lwów, d. 3 sierpnia 1895.

L. 41650 (5786 3-3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie wzywa niewiadomego posiadacza zaginionych kuponów od listów zastawnych galic. Towarz. kredytowego ziemskiego a to:

A) Od 4 pre. nieokresowych listów zastawnych:

Ser. II Nr. 510 na 5000 zł. kupony za czas pierwszy 31 grudnia 1892, ostatni 31 grudnia 1900 płatne.

Ser. II Nr. 584 na 5000 zł. kupony za czas pierwszy 31 grudnia 1892, ostatni 31 grudnia 1901 płatne.

Ser. II Nr. 624 na 500 zł. kupony za czas pierwszy 31 grudnia 1892, ostatni 30 czerwca 1902 płatne.

Ser. III Nr. 12121 na 1000 zł. kupony za czas pierwszy 31 grudnia 1892, ostatni 31 grudnia 1901 płatne.

Ser. III Nr. 13166 na 1000 zł. kupony za czas pierwszy 31 grudnia 1892, ostatni 30 czerwca 1902 płatne.

Ser. III Nr. 13387 na 1000 zł. kupony za czas pierwszy 31 grudnia 1892, ostatni 30 czerwca 1902 płatne.

Ser. III Nr. 16706 na 1000 zł. kupony za czas pierwszy 31 grudnia 1892, ostatni 30 czerwca 1894 płatne.

Ser. III Nr. 17173 na 1000 zł. kupony za czas pierwszy 31 grudnia 1892, ostatni 31 grudnia 1894 płatne.

Ser. III Nr. 18038 na 1000 zł. kupony za czas pierwszy 31 grudnia 1892, ostatni 31 grudnia 1895 płatne.

Ser. III Nr. 18039 na 1000 zł. kupony za czas pierwszy 30 czerwca 1893, ostatni 31 grudnia 1895 płatne.

Ser. III Nr. 18055 na 1000 zł. kupony za czas pierwszy 31 grudnia 1892, ostatni 31 grudnia 1895 płatne.

Ser. III Nr. 18395 na 1000 zł. kupony za czas pierwszy 31 grudnia 1892, ostatni 30 czerwca 1896 płatne.

Ser. III Nr. 18962 na 1000 zł. kupony za czas pierwszy 31 grudnia 1892, ostatni 31 grudnia 1896 płatne.

Ser. III Nr. 19442 na 1000 zł. kupony za czas pierwszy 31 grudnia 1892, ostatni 31 grudnia 1897 płatne.

Ser. III Nr. 19831 na 1000 zł. kupony za czas pierwszy 31 grudnia 1892, ostatni 31 grudnia 1898 płatne.

Ser. III Nr. 19876 na 1000 zł. kupony za czas pierwszy 31 grudnia 1892, ostatni 31 grudnia 1898 płatne.

Ser. III Nr. 20441 na 1000 zł. kupony za czas pierwszy 30 czerwca 1893, ostatni 31 grudnia 1897 płatne.

Ser. IV Nr. 5065 na 500 zł. kupony za

czas pierwszy 30 czerwca 1893, ostatni 30 grudnia 1902 płatne.

Ser. IV Nr. 7440 na 500 zł. kupony za czas pierwszy 30 czerwca 1893, ostatni 30 grudnia 1896 płatne.

Ser. IV Nr. 8007 na 500 zł. kupony za czas pierwszy 31 grudnia 1893, ostatni 30 grudnia 1898 płatne.

B) od 4 pre. w 41 latach losowanych listów zastawnych:

Ser. I Nr. 5 na 10.000 zł. kupony za czas pierwszy 31 grudnia 1892, ostatni 30 czerwca 1901 płatne.

Ser. I Nr. 19 na 10.000 zł. kupony za czas pierwszy 31 grudnia 1892, ostatni 30 czerwca 1901 płatne.

Ser. II Nr. 98 na 5000 zł. kupony za czas pierwszy 31 grudnia 1892, ostatni 31 grudnia 1901.

Ser. II Nr. 134 na 5000 zł. kupony za czas pierwszy 31 grudnia 1892, ostatni 31 grudnia 1901 płatne.

Ser. II Nr. 135 na 5000 zł. kupony za czas pierwszy 31 grudnia 1892, ostatni 31 grudnia 1901 płatne.

Ser. II Nr. 173 na 5000 zł. kupony za czas pierwszy 31 grudnia 1892, ostatni 30 czerwca 1902 płatne.

Ser. II Nr. 290 na 5000 zł. kupony za czas pierwszy 31 grudnia 1892, ostatni 30 czerwca 1906 płatne.

Ser. III Nr. 586 na 1000 zł. kupony za czas pierwszy 30 czerwca 1893, ostatni 31 grudnia 1901 płatne.

Ser. III Nr. 782 na 1000 zł. kupony za czas pierwszy 30 czerwca 1893, ostatni 30 czerwca 1902 płatne.

Ser. III Nr. 2120 na 1000 zł. kupony za czas pierwszy 30 czerwca 1893, ostatni 31 grudnia 1909 płatne — aż-by w ciągu roku, sześciu tygodni i trzech dni, licząc od trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ i co do kuponów już zapadłych, nadto co do kuponów jeszcze nie zapadłych, w ciągu takiego samego przeciągu czasu, licząc od dnia płatności każdego kuponu, kupony te temu sądowi przedłożył, inaczej na żądanie fundacyi Leopolda Rolanda za amortyzowane uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy.
Lwów, 27 lipca 1895.

L. 9394 (5796 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Marcina Więcka, że dnia 10 lipca 1895 do l. 9394 wniósł przeciw niemu i spółn. Eliaz Handwerker skargę o rozdział współwłasności realności wyk. hip. l. 51 gm. Wola Łużańska objętej, na którą równocześnie wyznaczono termin do rozprawy na dzień 29 sierpnia 1895 o godzinie 9 przed południem tudzież, że dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Marcina Więcka ustanowiono kuratora ad actum w osobie p. dr. Maurycego Sterna adwokata z Gorlic.

Będzie zatem rzeczą pozwanego kuratorowi swemu wcześniej udzielił informacji do obrony, lub innego zastępcę sobie ustanowić, w przeciwnym bowiem razie skutki szkodliwe z zaniebdania tych ostrożności wyniknąć mogące pozwany sam sobie przypisać będzie musiał.
Gorlice, dnia 11 lipca 1895.

L. 3976 (5729 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Strzyżowie w sprawie Izraela Reicha przeciw Balbinie Ciołkosz, Maryannie Stolarskiej, Antoniemu, Marcinowi, Karolowi i Janowi Iwańskim pto 8 zł. 10 ct. dla niewiadomego z miejsca pobytu Balbiny Ciołkosz, ustanowił p. Zygmunta Holcera w Strzyżowie kuratorem i temuż doręczył rezolucję z dnia 20 lipca 1895 l. 3976 pozwalającą oszacowanie 5/6 części realności lwh. 302 objętej w Czudec położonej i o tem Balbinę Ciołkosz zawiadamia.
Strzyżów, 20 lipca 1895.

L. 22319 (5626 2-3)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Salę Rauchwerger, iż przeciw niej wniósł Salomon Wiener prośbę do praes. 16 czerwca 1895 l. 22319 o dozwolenie i wykonanie egzekucyi mobilarnej celem zaspokojenia sumy 172 zł. 30 ct. wa z pn. i że wydany wskutek tego nakaz egzekucyjny doręczony został ustanowionemu dla niej kuratorowi adw. dr. Bettowi w Krakowie z substytucją adw. dr. Ungera w Krakowie i poleca Salę Rauchwerger, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczyła lub innego pełnomocnika sobie obrała oraz sądowi o tem doniosła, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniebdania wyniknąć mogące sama sobie przypisze.
Kraków, dnia 17 czerwca 1895.

L. 22804 (5627 2-3)
C. k. Sąd krajowy w Krakowie na prośbę Józefa Przybyłowicza wzywa możliwego posiadacza książeckiej wkładkowej Kasy Oszczędności miasta Krakowa Nr. 94716 na kwotę 125 zł. wa. opiekującej na nazwisko Tekli Muszyńskiej wystawionej, aby w przeciągu sześciu miesięcy od ostatniego ogłoszenia

edyktu w „Gazecie lwowskiej“ licząc, tem pewniej takową tut. sądowi okazał, ileże po bezskutecznym upływie tego terminu na powtórzone żądanie podającego książecką ta za umorzoną uznaną zostanie, a kasa oszczędności miasta Krakowa zgłaszającemu się później posiadaczowi do odpowiedzi w tym przedmiocie nie będzie obowiązana.
Kraków, dnia 21 czerwca 1895.

L. 4652 (5655 2-3)
C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach wdrażając na prośbę Maryi Proške z Bielska postępowanie amortyzacyjne co do zagubionej rzekomo przez nią książeckiej wkładkowej kasy oszczędności miasta Białej Nr. 8473 na kwotę 1000 zł. wa. na imię „Marie Proške“ opiekującej, poleca wszystkim w których ręku książecka ta znajdować się może, aby ją w przeciągu sześciu miesięcy licząc od ostatniego umieszczenia niniejszego edyktu w „Gazecie lwowskiej“ sądowi przedłożyli, gdyż po upływie tego terminu rzeczona książecka wkładkowa uznaną zostanie za pozabawioną wszelkiego znaczenia, a kasa oszczędności miasta Białej uwolnioną będzie od wszelkiego zobowiązania z takowej.
Wadowice, 27 lipca 1895.

L. 41644 (5676 2-3)
C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. S. I we Lwowie podaje do wiadomości, że dnia 10 kwietnia 1895 zmarła we Lwowie Józefa Walentyk recte Iwińska nie pozostawiając rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sąd ten nie ma wiadomości czy i które osoby mają prawo do jej spadku, przeto wzywa wszystkich, którzyby zamierzali z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawo do spadku, by w przeciągu jednego roku od dnia 3-ego ogłoszenia tego edyktu licząc, zgłosili się z prawami swojemi do tego sądu i wykazując swe prawa dziedziczenia wnieśli oświadczenie przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek dla którego tymczasowo adw. dr. Leszek Majewski we Lwowie kuratorem ustanowiony został, przeprowadzonym będzie z tymi i tym przyznany, którzy oświadczenie przyjęcia onegoż i tytuł swego prawa dziedziczenia wykażą, zaś część spadku nieprzyjęta, lub jeżeliby się do spadku nikt nie oświadczył, cały spadek zostanie przez Skarb państwa jako bezdziedziczny ściągnięty.

Lwów, dnia 31 lipca 1895.

L. 8539 (5651 2-3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jana Lisowskiego, że na prośbę Fryderyka Christiana prawonabywey kasy oszczędności miasta Stryja z praes. 21 czerwca 1895 l. 8539 zezwolił uchwałą z dnia dzisiejszego na zainhabulowanie w stanie biernym realności whl. 677 i 232 ks. gr. gm. miasta Stryja prawa zastawu dla sumy 450 zł. z pn. na rzecz Fryderyka Christiana i na egzekucyjne oszacowanie wymienionych ciał hip. i powyższą uchwałą doręcza temuż Janowi Lisowskiemu do rąk temuż w osobie adwok. dr. Bazyńskiego w Stryju ze substytucją adw. dr. Goldberga w Samborze ustanowionemu kuratorowi.

Wzywa się zatem Jana Lisowskiego, aby kuratorowi potrzebną informację udzielił, lub innego zastępcę zamianował i sądowi podał do wiadomości, ileże w razie przeciwnym niepomysłne skutki z zaniebdania wynikające własnej winie przypisać będzie musiał.

Sambor, 6 lipca 1895.

L. 9391 (5661 2-3)
Zawiadamia się nieznanego z miejsca pobytu Henzla Kornhabera, że dla niego w sprawie Szeidl Kraimer przeciw Henzlowi Kornhaberowi i tow. o wpis egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy 120 zł. wa. z pn. w stanie biernym realności objętej wyk. hip. l. 598 ks. gr. Tustanowice Henzla Kornhabera i tow. własnej ustanowiony został kuratorem ad actum tutejszy adwok. dr. Aleksander Bergwerk, któremu winien należytej informacji udzielić, gdyż inaczej złe skutki sam poniesie.

C. k. Sąd powiatowy.
Drohoheycz, 19 maja 1895.

L. 5468 (5662 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Gwoźdźcu podaje do wiadomości, że Danyło Słobodzian rolnik zmarł w Turce pod Kołomyją, w grudniu 1884 z pozostawieniem ustnego ostatniej woli kodycylnego rozporządzenia.

Do spadku po tymże zmarłym konkuruje także z miejsca pobytu niewiadoma córka jego Katyńa Słobodzian, którą niniejszem wzywa się, by do spadku w przeciągu roku tem pewniej oświadczyła się, gdyż inaczej takowy ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla niej kuratorem Wasylem Czerwińskim z Turki przeprowadzony zostanie.

C. k. Sąd powiatowy.
Gwoździec, dnia 20 listopada 1888.

L. 10079 (5732 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Tłumaczu ustanawia dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Eliasza Fingermana z Tłumacza kuratorem ad actum pana Jana Czechowicza i doręcza mu tus. uchwały egzekucyjne z dnia 15 czerwca 1895 l. 7999 i dnia 27 czerwca 1895 l. 8591.
Tłumacz, 26 lipca 1895.

L. 4283 (5705 2-3)
C. k. Sąd obwodowy zawiadamia niniejszem Rudolfa Günsberga z miejsca pobytu niewiadomego, że w celu wręczenia uchwały z dnia 23 lipca 1895 l. 4283 w sprawie egzekucyjnej Zenona Słoneckiego przeciw Juliuszowi Koźma o 16.000 zł., względnie mas spadkowych po sp. Annie, Karolu i Adolfe Simonach, ustanowił dla niego kuratora w osobie dr. Józefa Flakowicza, adwokata krajowego w Sanoku, z którym porozumieć się lub innego zastępcę prawnego sądowi wymienić ma, gdyż inaczej skutki ząd wyniknąć mogące sobie przypisze.

Z e. k. Sądu obwodowego.
Sanok, 23 lipca 1895.

L. 16253 (5707 2-3)
Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Abrahama Fisch, że na prośbę Markusa Breiera wydano przeciw niemu dnia dzisiejszego nakaz zapłaty sumy wekslowej 600 zł. z pn. i doręczono takowy ustanowionemu dla niego kuratorowi tutejszemu adwokatowi dr. S. Blausteinowi z wezwaniem, aby w czasie należytym udzielił ustanowionemu kuratorowi potrzebną do zarzutów informację lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi wymienić, inaczej bowiem skutki prawne z jego zaniebdania wynikłe sam sobie przypisze.

C. k. Sąd obwodowy.
Stanisławów, 3 sierpnia 1895.

L. 4428 (5692 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Baligródzie ustanowił celem doręczenia rezolucyi z dnia 21 marca 1895 l. 1496 w sprawie Izaaka Pinzel, Feiwa Doppelt i Lazara Grumelt przeciw Fedorowi Bełej o wpis prawa własności do połowy ciała hip. lwh. 5 i do 11/1344 części ciała hip. lwh. 6 ksiąg gruntowych gminy Wolamichowa dla niewiadomego z miejsca pobytu Fedora Bełej z Woli michowej kuratorem Wasyla Błyszczaka z Wolimichowej.

O czym się Fedora Bełej celem strzeżenia praw swych zawiadamia.
Baligród, 17 czerwca 1895.

L. 17441 (5629 2-3)
C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu współwłaścicieli realności pod lk. 297 dz. VIII w Krakowie:

a) Jozuego Rakowera,
b) Feigle Landau,
c) Józefa Damaszkę,
d) Liebę Ehrlich,
e) Nettę Karmelową,
f) Pesslę Rapaport,
g) Chaję Diesenhauz,

tudzież niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych tej realności

h) Mojżesza Rakowera,
i) Michała Kaufmanna,
j) Lazara Landaua,

iż orzeczeniem magistratu miasta Krakowa z dnia 10 grudnia 1894 l. 13065 główny budynek rzeczony realności oraz wychodki za pustkę uznane zostały i że tusadową uchwałą z dnia 4 stycznia 1894 l. 46940 zarządzone zanotowanie tego orzeczenia na karcie stanu posiadania realności pod l. k. 297 dz. VIII w Krakowie.

W celu doręczenia tej uchwały oraz dalszych uchwał w sprawie tej zapasę mającej ustanowiono adwokata dr. Münza kuratorem ad actum dla współwłaścicieli rzeczony realności powyżej pod a) — g) wymienionych, a adwokata dr. Mandelbauma kuratorem ad actum dla wierzycieli hipotecznych powyżej pod h), i), j) wymienionych.

C. k. Sąd krajowy.
Kraków, 24 maja 1895.

L. 10921 (5709 2-3)
C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie w skutek prośby przez Michała Horowitza pod dniem 6 marca 1895 do tutejszego sądu wniesionej wdrażając postępowanie amortyzacyjne wzywa wszystkich możliwych posiadaczy książeckiej wkładkowej Banku dla handlu i przemysłu w Stanisławowie (Handels und Gewerbebank in Stanislaw) Nr. 548 na kwotę 65 zł. 91 ct. na imię Michała Horowitza opiekującej, by w ciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu takową w tutejszym sądzie okazali, ile że po bezskutecznym upływie tego terminu takowa za pozabawioną wszelkiej mocy uważaną a wystawca tejże do żadnego wywodu i odpowiedzi w tym przedmiocie obowiązany nie będzie.

Stanisławów, 25 maja 1895.

